

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Marie Trnkové, a soudců JUDr. Michala Hájka, Ph.D a Mgr. et Mgr. Bc. Petra Jiříka ve věci

žalobce: **P. S.**
bytem

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**
sídlem U Zimního stadionu 1952/2, 370 76 České Budějovice

za účasti
osoby zúčastněné
na řízení: **M. S.**
bytem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 11. 2019, č. j. KUJCK 126464/2019

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.**

Odůvodnění:

1. Dne 13. 1. 2020 obdržel Krajský soud v Českých Budějovicích včasnou žalobu na zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný změnil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně Městského úřadu Vimperk (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 29. 7. 2019, č. j. MUVPK-VÚP 23851/19-STĚ. Správní orgán I. stupně svým rozhodnutím ve výroku I. dle § 66 odst. 2 správního řádu rozhodl o tom, že řízení o odstranění stavby – „v obvodové zdi na severní straně nejsou provedeny okenní otvory“ se zastavuje, výrokem II. bylo rozhodnuto o tom, že dle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu se zastavuje řízení o dodatečném povolení části stavby – neprovedení oken. Žalobou napadeným rozhodnutím byly tyto výroky včetně návětí a označení účastníků podle § 27 odst. 1 správního řádu, nahrazeny

takto: „*Městský úřad Vimperk, odbor výstavby a územního plánování, jako stavební úřad příslušný podle § 13 odst. 1 písm. č. j.) a d) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební úřad“), v souladu s § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném do 31. 12. 2017 (dále jen „správní řád“) zastavuje řízení o dodatečném povolení změny stavby hospodářského stavení na pozemku parc. č. X v katastrálním území X, která byla v žádosti podané dne 29. 7. 2016 P. S. nar. x, x č. p. x, X (dále jen „stavebník“) specifikována takto: v obvodové zdi na severní straně nejsou provedeny okenní otvory (dále jen „část stavby neprovedení oken“). Stavba hospodářského stavení byla povolena, jako součást souboru staveb ozn.: „Stavba rodinného domu s hospodářským stavením na pozemku parc. č. x (dle PK x) v k. ú. x.“*

2. Nevyhotovení okenních otvorů bylo správními orgány zjištěno při kontrolní prohlídce hospodářského stavení žalobce v roce 2014. Z obsahu spisu se podává, že žalobce podal v roce 2016 žádost o dodatečné povolení ke všem změnám stavby hospodářského stavení, v počtu celkem osmi změn, které správní orgán I. stupně vázán závazným právním názorem žalovaného vysloveným např. v rozhodnutí ze dne 14. 10. 2016, 9. 2. 2018 či 21. 6. 2018 (viz část II a III prvostupňového správního spisu) procesně rozčlenily do tří částí:

i. o první části bylo rozhodnuto usnesením správního orgánu prvního stupně ze dne 26. 2. 2019, č. j. MUVPK-VÚP 6828/19-KLI-993/10 a ve znění rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2019, č. j. KUJCK 58602/2019, tak, že v souladu s § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu řízení bylo řízení o žádosti o dodatečné stavební povolení změn stavby hospodářského stavení pro zjevně nepřipustnou žádost zastaveno; daná věc je projednávána u zdejšího soudu pod sp. zn. 61 A 1/2019, jednalo se o:

- 1) mezi místnostmi „sklad zahradního nářadí“ a „nemotorové stroje“ je proveden dveřní otvor,
- 2) mezi místnostmi „nemotorové stroje“ a „domácí dílna“ je proveden otvor,
- 3) v místnosti „domácí dílna“ je část upravena jako sociální zařízení,
- 4) část označená jako „skleník“ je provedena masivní, částečně zděnou a trémovou konstrukcí;

ii. **ve vztahu k druhé části, která je předmětem tohoto řízení,** stavební úřad usoudil, že tuto změnu stavby nepovažuje za podstatnou odchylku od ověřené projektové dokumentace stavby a ani v rozporu s vydaným stavebním povolením, proto řízení zastavil podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu pro zjevnou bezpředmětnost žádosti, jednalo se o:

- 5) neprovedení okenních otvorů v obvodové zdi na severní straně

iii. ve vztahu k třetí oblasti úprav je pak usnesením správního orgánu prvního stupně ze dne 26. 2. 2019, č. j. MUVPK VÚP 6813/19-KLI 993/10, ve znění rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2019, č. j. KUJCK 58601/2019, přerušeno řízení o odstranění nepovolených změn stavby výše uvedeného hospodářského stavení, jednalo se o:

- 6) prostor označený jako „průjezd“ je opatřen vraty v obvodových zdech,
- 7) v prostoru „průjezd“ do skleníku je proveden dveřní otvor,
- 8) z místnosti „sklad zahradního nářadí“ je v obvodové zdi na severní straně proveden dveřní otvor.

3. Z uvedeného krajský soud v této věci shrnuje, že správní orgán I. stupně zastavil řízení o odstranění dané stavby, jakož i řízení o jejím dodatečném povolení, neboť stavbu shledal v souladu s dosavadními povoleními. Žalovaný v napadeném rozhodnutí výrok prvostupňového rozhodnutí o zastavení řízení o odstranění dané stavby změnil tak, že jej vypustil, neboť dospěl k závěru, že takové řízení nebylo vůbec zahájeno, a proto jej nebylo možné ani zastavit. Změnou bylo zastavenou pouze řízení o dodatečném povolení změny stavby hospodářského stavení spočívající v neprovedení okenních otvorů v obvodové zdi na severní straně.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. K.

4. Žalobce podanou žalobou vymezuje skupiny žalobních námitek týkajících se procesních vad - nevypořádání námítky podjatosti úředních osob, nedostatečné odůvodnění napadeného rozhodnutí, porušení zásady dvojinstančnosti a nesprávnou subsumci postupu žalovaného pod § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu.
5. Krajský soud dne 16. 4. 2020 vyzval žalobce usnesením č. j. 51 A 5/2020-60 k odstranění vad/doplnění podání, tak, aby žalobce uvedl, jakým konkrétním způsobem byl zkrácen na svých veřejných subjektivních právech (ať už přímo či v důsledku) žalobou napadeným rozhodnutím. K tomuto žalobce dne 17. 4. 2020 k dotazu soudu sdělil, že mu není umožněno postupem správních orgánů dokončit rozestavěnou stavbu v souladu se stavebním zákonem. Napadeným rozhodnutím je žalobci vnucován postup, o kterém mu bylo dříve správními orgány sdělováno, že není možný (tj. projednání změny stavby v rámci kolaudačního řízení), žalovaný se dopouští nesprávného úředního postupu, když žalobci není umožněno dodatečně povolit některé změny stavby, tím žalovaný negativně zasahuje do jeho právní sféry; řízení je účelově protahováno; žádost žalobce byla správními orgány v rozporu s dispoziční zásadou rozdělena na několik; v rámci řízení nebyly vypořádány jeho námítky. S ohledem na tyto vady navrhl žalobce pro nezákonnost napadené rozhodnutí zrušit, a to včetně eventuálního prvostupňového správního rozhodnutí. Součástí žaloby byl i návrh na spojení věci do společného řízení s řízením o žalobě vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. 61 A 1/2019.
6. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě sdělil soudu, že podanou žalobu považuje za nedůvodnou. Žalovaný stručně zrekapituloval průběh správního řízení, v podrobnostech odkázal na napadené rozhodnutí, kde je průběh řízení podrobně rozepsán. Žalovaný však zdůraznil, že:
 - 1) dne 24. 9. 2014 bylo rozhodnuto správním orgán prvního stupně o odstranění pěti nepovolených změn stavby hospodářského stavení na poz. parc. KN č. x, v k.ú. x v něm vyjmenovaných, toto rozhodnutí potvrdil žalovaný v odvolacím řízení (rozhodnutí ze dne 13. 2. 2015, č. j. KUJCK 10022/2015/OREG), věc byla předmětem soudního přezkumu u zdejšího soudu pod sp. zn. 10 A 69/2015, soud žalobu zamítl. Součástí tohoto rozhodnutí nebyla změna v tomto řízení projednáváná, tj. „v obvodové zdi na severní straně nejsou provedeny okenní otvory“;
 - 2) žalobce podal dne 29. 7. 2016 žádost o dodatečné povolení stavby v rozsahu osmi změn (včetně změn, o kterých již bylo pravomocně rozhodnuto o jejich odstranění, i změny stavby doposud neprojednáváné, včetně změny řešené v tomto řízení).
7. Žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně byl nucen rozlišit, o jakých změnách stavby nelze vést řízení o jejich dodatečném povolení, neboť již bylo pravomocně rozhodnuto o odstranění stavby, a jaké části stavby je možno projednat v řízení o dodatečném povolení stavby, za předpokladu, že bude zahájeno řízení o nařízení jejich odstranění. Na základě tohoto pak správní orgán prvního stupně rozlišil změny stavby do tří skupin, tak jak již bylo uvedeno výše. Ke změně neprovedení okenních otvorů na severní straně zdi pak správní orgán prvního stupně došel k závěru, že tuto změnu nepovažuje za podstatnou odchylku od ověřené projektové dokumentace stavby a v rozporu s vydaným stavebním povolením, jelikož nemá zásadní vliv na způsob užívání hospodářského stavení, ani na požární bezpečnost stavby, s čímž se žalovaný ztotožňuje. Pokud jde o námitku podjatosti a její vypořádání, správní orgány obou stupňů se s touto námitkou vypořádaly, přičemž nebyly shledány důvody pro vyloučení úředních osob z projednávání žádosti. Žalovaný považuje žalobní námítky žalobce za irelevantní a účelové a má za to, že žalobce se snaží pouze oddálit výsledek ukončeného nařízení o odstranění nepovolených změn stavby. Žalovanému není zřejmé, jak toto rozhodnutí zasahuje do právní sféry žalobce, když z něj vyplývá, že část stavby žádné opatření stavebního úřadu nevyžaduje a je tak *de facto* legální.
8. V doplnění žaloby ze dne 7. 7. 2020 žalobce uvedl, že jako předběžná otázka by mělo být posouzeno, zda stavba na pozemku č. x a x v k. ú. x byla zrealizována v souladu se stavebním zákonem. Žalobce poukázal na nerovný přístup úředníků správního orgánu I. stupně, neboť ti na

jedné straně podporují nezákonnou výstavbu a jsou nečinění při odstraňování nepovolených staveb, na straně druhé ale žalobci neumožní vedení řízení o dodatečném povolení stavby, který dodatečně povolena být může. Rovněž žalobce poukázal na řízení vedení u zdejšího soudu pod sp. zn. 61 A 1/2019. Zároveň žalobce navrhl doplnění dokazování jím předloženými listinami.

9. Dne 22. 7. 2020 proběhlo ve věci ústní jednání za účasti žalobce a žalovaného. Obě strany setrvaly na svých dosavadních vyjádřeních. Žalobce rozsáhle shrnul svoji argumentaci, při které odkázal i na rozsudek zdejšího soudu ze dne 16. 3. 2016, č. j. 10 A 69/2015-44, o který svůj veškerý procesní postup opírá.
10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“).
11. Žaloba není důvodná.
12. Úvodem krajský soud uvádí, že pro jeho návrh na sloučení řízení s řízením zde vedeným pod sp. zn. 61 A 1/2019 neshledal důvody, neboť každé z řízení se týká rozdílných změn stavby žalobce. Je nutné zdůraznit, že předmět tohoto řízení je dán předmětem žalobou napadeného rozhodnutí, tj. stavbou popsanou odstavci 1 a 2/ii odůvodnění tohoto rozsudku. Byť je žalobce odlišného názoru, jiné stavby či stavební úpravy, které učinil, krajský soud hodnotit nemůže, neboť by tím vykročil z předmětu tohoto řízení.
13. Z obsahu podané žaloby je zřejmé, že se žalobce po celou dobu správního řízení domáhá legalizace své stavby. To žalobce zdůraznil i v doplnění ze dne 7. 7. 2020, ve kterém uvedl, že správní orgány mu neumožňují vedení řízení o dodatečném povolení stavby, byť stavbu povolit lze. Krajský soud se na prvním místě zkoumal podstatné skutečnosti pro posouzení toho, zda je možné přikročit k přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů, tedy tím, zda žalobce prokázal své tvrzení o tom, že byl žalobou napadeným rozhodnutím zkrácen na svých veřejných subjektivních právech.
14. Podle § 2 s. ř. s. platí, že „*ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.*“
15. Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. platí, že „*kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.*“
16. Nezbytnou podmínkou věcného projednání žalobních bodů je, aby žalobce v rámci podané žaloby tvrdil zkrácení na svých veřejných subjektivních právech napadeným rozhodnutím. V tomto směru lze odkázat na rozsáhlou judikaturu správních soudů, např. na usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005 - 86, č. 1764/2009 Sb. NSS, dle něhož „[s]oudní řád správní je svojí povahou „*obrannou*“ normou. Není normou „*kontrolní*“, která by umožňovala komukoliv iniciovat, prostřednictvím podání žaloby ve správním soudnictví, kontrolu jakéhokoliv úkonu veřejné správy. Má pouze zajistit poskytování právní ochrany v případech, kdy veřejná správa vstupuje do právní sféry fyzických nebo právnických osob. Hranicním kritériem pro žalobní legitimaci je právě tvrzený zásah do veřejných subjektivních práv. Nikoliv veškerá činnost (případně veškeré pochybení) veřejné správy je podrobena soudní kontrole ze strany fyzických a právnických osob, ale pouze ta, kdy činnost správy přesáhne do jejich veřejných subjektivních práv.“ Domáhá-li se žalobce poskytnutí ochrany dle s. ř. s., je na něm, aby řádně zdůvodnil, jak se napadené rozhodnutí negativně projevilo v jeho právní sféře. Žalobní legitimace je založena již samotným tvrzením o zásahu do veřejných subjektivních práv, samotné posouzení toho, zda ke zkrácení na těchto právech došlo, soud zjišťuje až v rámci svého rozhodování o věci samé. Krajský soud v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (usnesení rozšířeného senátu ze dne 23. 3. 2005, č. j. 6 A 25/2002-42) přistoupil k posouzení zkrácení na veřejných

subjektivních právech žalobce jakožto samotné podmínky pro důvodnost podané žaloby a dospěl k závěru, že žalobce zkrácení na svých veřejných subjektivních právech neprokázal.

17. Krajský soud se při svých úvahách řídil tím, že jestliže správní orgány došly k závěru, že neprovedení části stavby jinak řádně povolené, které není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem, není v rozporu se stavebním povolením, a tím ani není k takovéto změně potřeba vydání dodatečného povolení, bylo tak zcela na místě postupovat způsobem, jakým správní orgány postupovaly, tj. zastavit řízení pro bezpředmětnost podané žádosti (již např. v minulosti zrušené prvostupňové rozhodnutí ze dne 14. 3. 2018, č. j. MUVPV-VÚP 8996/18-KLI-993/10). To, že k takovému závěru správní orgány dospěly až po 942 dnech řízení, je politováníhodné a v rozporu se zásadou rychlosti a hospodárnosti správního řízení, není to ale překážkou zvoleného postupu tak, jak se žalobce domnívá.
18. Zcela zásadní je to, že rozhodnutím žalovaného žalobce dosáhl svého cíle, neboť projednávaná změna jeho stavby byla vyhodnocena jako změna nepodstatná. Jak správně uvedl správní orgán prvního stupně, záleží jen na osobě stavebníka, zda provede ve stavbě okna či nikoli. Proto se jedná o změnu legální, ke které není třeba dalších povolení. Žalobci toto rozhodnutí nijak nebrání v dalším postupu k legalizaci jeho stavby, změna v podobě neprovedení okenních otvorů nemá další vliv na jiné změny stavby, které jsou předmětem jiných správních či soudních řízení (a ke kterým se krajský soud v rámci tohoto řízení nemůže vyjadřovat).
19. Z uvedeného plyne, že žalobou napadeným rozhodnutím, ani správním rozhodnutím I. stupně, nemohlo dojít k zásahu do veřejných subjektivních práv žalobce. Rozhodnutí o zastavení řízení nemění žádným způsobem žalobcovo postavení, nezakládá, nemění či neruší žalobcovo práva, neboť správní orgán v něm pouze konstatuje, že žalobce nepotřebuje k dané změně stavby žádné zvláštní povolení stavebního úřadu. I před zahájením řízení o žádosti o dodatečné povolení ve vztahu k změně neprovedení okenních otvorů na severní zdi stavby byla tato změna „legální“, nepotřebující dodatečné povolení a po rozhodnutí správního orgánu prvního stupně o zastavení řízení status této změny zůstal zcela zachován. To, zda se správní orgány dopustily žalobcem popisovaných procesních pochybení či nikoli, není za této situace rozhodné (k těmto námitkám viz níže). Obává-li se žalobce toho, že správní orgány v budoucnu změní své hodnocení, budou to právě tato rozhodnutí, jimiž může žalobce doložit, že nevybudování okenních otvorů bylo hodnoceno jako „legální“. Vydanými rozhodnutími jsou správní orgány vázány.
20. Ani argumentaci žalobce rozsudkem zdejšího soudu ze dne 16. 3. 2016, č. j. 10 A 69/2015-44, na jehož základě je přesvědčen, že nyní projednávaná stavební úprava musí být povolena v rámci dodatečného stavebního povolení, není správná. Krajský soud se v tomto rozsudku na straně 6 a 7 zabýval tím, zda určité úpravy, změny stavby oproti projektu, lze chápat jako drobné odchylky od původního stavebního povolení a zda je nutné postupovat podle § 129 stavebního zákona či nikoli. Zároveň se zde krajský soud zabýval změnou rozhodné právní úpravy a jejím vlivem na takovéto posouzení. Žalobce na základě toho uvádí, že legalizaci nyní projednávané stavební úpravy nelze dle tehdejšího názoru soudu provést v kolaudačním řízení. Krajský soud se v uvedeném rozsudku vyjadřoval k tehdy projednávané věci, k tehdy probíhajícímu řízení a jeho předmětu. Jednalo se o zcela samostatné řízení, které je již ukončené. Nyní podal žalobce v roce 2016 žádost o dodatečné stavební povolení (viz výše). Dodatečné povolení nevyhotoveným okenním otvorům žalobce touto svojí žádostí požadoval i přesto, že žádost o dodatečné stavební povolení je možné dle rozhodné právní úpravy podat primárně až v návaznosti na probíhající řízení o odstranění takovéto stavby (§ 129 odst. 2 stavebního zákona), ev. před jeho zahájením - za takové situace může být tato žádost projednána až poté, co je řízení o odstranění stavby zahájeno. Jak uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, řízení o odstranění této stavby - stavební úpravy nebylo nikdy zahájeno. Dle znění zákona proto nemohlo být ani zahájeno/vedeno řízení o jejím dodatečném povolení. Jelikož se správní orgán I. stupně žádostí žalobce již zabýval, ačkoli řízení o odstranění stavby před ani po obdržení žádosti nezahájil, nezbylo žalovanému nic jiného,

než toto řízení o dodatečném povolení stavby, které bylo vedeno v rozporu se zákonem, zastavit. „Řízení o odstranění stavby a řízení o jejím dodatečném povolení spolu velmi úzce souvisí. Řízení o odstranění stavby je řízením prvotním, obligatorním, které (byť z úřední povinnosti) musí být, jsou-li pro to splněny zákonné podmínky, zahájeno vždy. Řízení o dodatečném povolení stavby je naproti tomu řízením fakultativním, neboť záleží pouze na žádosti stavebníka a splnění dalších zákonných podmínek, zda bude zahájeno a vedeno. Nelze však vést řízení o dodatečném povolení stavby, aniž by bylo současně předtím zahájeno řízení o jejím odstranění. Jinými slovy není možné vůbec uvažovat o vedení zcela samostatného řízení o dodatečném povolení stavby (srov. naproti tomu řízení o povolení změny stavby před jejím dokončením podle § 118 stavebního řádu, které je zahajováno na žádost stavebníka a představuje jakýsi protipól řízení o dodatečném povolení stavby, které je navázáno na řízení o odstranění stavby zahajované z úřední povinnosti).“ (rozsudek ze dne 27. 1. 2010, č. j. 1 Ans 9/2009-87).

21. **Krajský soud tak došel k závěru, že podaná žaloba nemůže být úspěšná, neboť tvrzené zkrácení žalobcova práva na jeho subjektivních veřejných právech nebylo prokázáno a napadené rozhodnutí se žádným negativním způsobem nemohlo projevit v právní sféře žalobce.** Krajský soud se i přesto nad rámec posouzení věci samé stručně vyjadřuje k uplatněným žalobním námitkám, byť tyto námitky jsou s ohledem na shora uvedené zcela bezpodstatné.
22. Pokud se jedná o námitky směřující proti podjatosti úředních osob rozhodujících ve správním řízení, sděluje krajský soud následující. Bez toho, aby krajský soud zkoumal, zda se správní orgány dostatečným způsobem vypořádaly se vznesenými námitkami žalobce v průběhu správního řízení, je nutné zde zkoumat pouze to, zda nepřihlédnutí k vznesené námitce podjatosti mohlo mít za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé. Zde krajský soud poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 3. 2016, č. j. 3 As 15/2016-47, podle něhož dokonce i zjištění, že meritorní rozhodnutí bylo vydáno objektivně vyloučenou osobou, nemusí automaticky vést ke zrušení správního rozhodnutí, nepřistoupí-li k tomuto zjištění i další okolnosti svědčící o nezákonnosti správního rozhodnutí. *A contrario*, shledal-li zde soud, že do veřejných subjektivních práv žalobce nebylo napadeným rozhodnutím zasazeno, je zřejmé, že i pokud by o výsledku rozhodovala podjatá osoba, neměla tato její případná podjatost dopad do právní sféry žalobce v podobě nezákonného rozhodnutí. Dále krajský soud sděluje, že z hlediska soudního přezkumu tvoří rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jeden celek (viz např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56, publikováno pod č. 534/2005 Sb. NSS, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 12. 2007, č. j. 4 As 48/2007-80), a proto bylo možné, aby některé úvahy v odůvodnění správního orgánu prvního stupně byly doplněny až žalovaným. Žalovaný též v souladu s § 90 odst. 1 písm. c) může provést změnu rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Správní orgány neměly povinnost vypořádávat žalobcovy námitky za situace, kdy o věci samé rozhodovaly usnesením o zastavení řízení pro zjevnou bezpředmětnost podané žádosti, neboť se v tomto případě nejedná o věcné hodnocení žádosti.
23. Jak již bylo vyjádřeno výše, žalobci je vyhověno v jeho faktickém postupu, k neprovedení okenních otvorů není třeba povolení. Pokud má žalobce za to, že řízení probíhalo nepřiměřeně dlouhou dobu (uvádí 942 dní), mohl se domáhat nápravy v tomto směru prostředky k tomu určenými, tj. žádostí o uplatnění opatření proti nečinnosti správního orgánu dle § 80 správního řádu či podáním správní žaloby na ochranu před nečinností správního orgánu podle § 79 a násl. soudního řádu správního. Od délky řízení nelze odvozovat nezákonnost správního rozhodnutí.
24. Žalobce má za to, že je mu vnucován správními orgány postup, o kterém bylo v přechodím řízení rozhodnuto, že není možný a následně tento názor byl potvrzen i krajským soudem. Žalobce však směšuje všechny změny stavby dohromady. Posouzení povahy změny náleží do pravomoci stavebního úřadu, a jestliže stavební úřad vyhodnotí změny stavby jako podstatně se odchylující od projektové dokumentace stavby, je zřejmé, že na ně bude dopadat odlišným režim stavebního zákona než na změny nepodstatné. Není proto vadou, že si správní orgán sám rozdělil žádost žalobce na několik částí, bez jeho vůle. Každé podání se dle § 37 odst. 1 správního řádu posuzuje

dle svého skutečného obsahu, je-li z podané žádosti zřejmé, že o ní nelze rozhodnout jednotně z důvodu odlišných režimů jednotlivých změn stavby, nebrání správním orgánům z povahy věci nic v tom, aby žádosti rozdělil na několik částí a o nich samostatně rozhodoval, vyčerpá-li celý předmět žádosti. Žalobci tímto postupem stavebního úřadu nemohlo být zasaženo do jeho práv, obdobný výsledek by totiž pro žalobce přineslo i rozhodování jedním rozhodnutím s více výroky rozdělenými dle jednotlivých změn stavby.

25. Co se týče skutečností, které žalobce uvedl ve svém doplnění žaloby ze dne 7. 7. 2020, ani tyto skutečnosti nemohou na shora uvedeném posouzení nic změnit. Řízení ve věci sp. zn. 61 A 1/2019 je řízením o jiné stavbě, tj. o výsledku jiné stavební činnosti v rámci téže nemovitosti. Svým předmětem, řešenými stavebními úpravami, se jedná o samostatné řízení, jehož výsledek nemá žádný právní vliv na tuto projednávanou věc. Důvodná nemůže být ani argumentace eventuální nezákonností jiných staveb na pozemcích č. x a x, neboť hodnocení těchto staveb není předmětem jak tohoto řízení, tak ani proběhnuvšího řízení před správními orgány. Stejně tak není předmětem tohoto řízení ani hodnocení územního plánu obce x, a to jak hodnocení věcné, tak hodnocení stylu, jakým byly vypořádány námitky žalobce v průběhu schvalování územního plánu.
26. Krajský soud není v tomto řízení oprávněn ani k hodnocení toho, zda v rámci jiných řízení docházelo k pomluvám žalobce apod. Mantinely tohoto soudního řízení jsou dány předmětem žalobou napadeného rozhodnutí. Vztahoval-li by žalobce výroky správních orgánů z jiných řízení ke vznesení námítce podjatosti, ke které se krajský soud vyslovil výše, mohly by takové výroky eventuálně sloužit jako indicie o vztahu určitých úředních osob k žalobci. V nyní řešené věci však není s ohledem na výše vyslovené místo pro to, aby se krajský soud eventuální podjatostí úředních osob více zabýval. Stejně tak krajský soud nemůže hodnotit aktivitu či neaktivitu správních orgánů v případě jiných staveb, neboť ty nejsou předmětem tohoto řízení.
27. Na základě shora uvedených důvodů, pro které krajský soud podanou žalobu zamítl, nebylo pro zjištění rozhodných skutečností nutné provádět jakékoli dokazování. Žalobce spolu s žalobou a doplněním žaloby ze dne 7. 7. 2020 předložil celou řadu listin, jimiž chtěl svá tvrzení prokázat. Tyto důkazní návrhy nebyly pro nadbytečnost soudem provedeny, neboť pro posouzení toho, čím se soud zabýval, nemohly přinést nic nového.
28. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
29. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1, věty první s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením před soudem vznikly nezbytné náklady důvodně vynaložené nad rámec běžné úřední činnosti. Z toho důvodu mu krajský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

České Budějovice 22. července 2020

JUDr. Marie Trnková v. r.
předsedkyně senátu